

[Finansministeren.]

betydeligt provenutab. Skal vi ind på denne tankegang, må vi nok drøfte det, som det ærede medlem hr. Hans Knudsen nævnte, nemlig en tidsbegrænset adgang til et sådant skattefradrag, men om vi kan nå at få formuleret en sådan bestemmelse og få den indføjet i årets ligningslov, ved jeg ikke. Jeg håber, således som flere af de ærede ordførere gav udtryk for det, at udvalgsbehandlingen kan blive forholdsvis kort, således at skattemyndighederne snart kan få den nye ligningslov i hænde.

Poul Møller: Jeg skal kun gøre den enkelte bemærkning til den højtærede finansminister, at når jeg rejser diskussionen om begreberne forsørger og ikke-forsørger her ved ligningslovens behandling, skyldes det, at den højtærede finansminister møder med et lovforslag, der gør forskellen mellem forsørger og ikke-forsørger større. Med den erfaring, man har med hensyn til lovgivningsarbejdet, ved man, at når man først har indrømmet nogle mennesker det store nedslagsbeløb eller det store fradrag, bliver det betydeligt vanskeligere senere at tage det fra dem. Var det derfor ikke rigtigt, inden vi giver denne indrømmelse, at gøre os klart, om vi har det rigtige forsørgerbegreb?

Den højtærede finansminister mente at kunne være tilfreds med, at vi gik ind for hans tanke. Vi går ind for den tanke, der fandtes i den tidligere regerings skatte-reformforslag af 6. marts 1953, hvor vi gjorde det faktiske forsørgerforhold til det afgørende for, om man i skattelovgivningens forstand er forsørger. Det er fuldt formuleret i vort forslag. Det samme gælder ikke skattekommissionens forslag, for dér var det kun ægtstandsforholdet, der var afgørende. Hvis vi nu begynder med at ændre på dette område i ligningsloven, hvor vi i forvejen har de almindelige fradrag, hustrufradrag, børnefradrag o. s. v., må jeg sige, at vi lader dette ske uden virkelig at løse problemet og skaber en ny ulighed mellem de to be-

greber uden grundlag herfor. Derfor har vi rejst spørgsmålet i dag, og derfor vil jeg håbe, at den højtærede finansminister uden hensyn til arbejdet i skattereformudvalget vil være med til at ordne dette.

Jeg tror ikke, den højtærede finansminister mener, at skattereformen kan blive færdig så hurtigt som ligningsloven, og at vi kan bringe den sag til afgørelse, således at vi for det kommende indtægtsår kan bruge det forslag, den højtærede finansminister har fremsat herom i skattereformen. Lad os derfor, medens vi arbejder med forsørgerbegrebet, gøre os klart, hvad der er den rationelle opfattelse af dette begreb, og ikke blive stående ved den tilfældige opfattelse, som i dag er den afgørende.

Søren Olesen: Den højtærede finansminister har bekræftet, at det er meningen, at bestemmelsen om nedslag i indkomsten for de gamle skal gælde uden hensyn til erhvervsevnen. Men hvorfor har man så opretholdt det udtryk, at der gives nedslag for nedsat erhvervsevne? (*Afbrydelse:* Det er for dem, der er yngre!). Så synes jeg, det ville være rigtigt at slette det og blot holde sig til, at der bliver et nedslag for dem allesammen, og så præcisere, hvad der gælder for invalider eller andre. Det er, ligesom dette udtryk er blevet hængende for dog at give en begrundelse for nedslaget; men når man vil fortolke det på den måde, man nu gør, synes jeg, bestemmelsen må affattes anderledes.

Finansministeren (Kampmann): Jeg kan ikke give det ærede medlem hr. Søren Olesen ret i, at bestemmelsen skulle affattes anderledes. Jeg må bede det ærede medlem læse bestemmelsen igennem en gang til. Når der står „nedsat erhvervsevne“, går det på personer, der er under 65 år og har nedsat erhvervsevne, almindeligvis invalider.

Når man har medtaget alle over 65 år — det vil jeg gerne have lov til at uddybe nu, når det ærede medlem ved sit spørgsmål